

[Arbejdsministeren]

ge i 1 år. Det forslag medtog jeg ikke. Jeg skønnede, at der ikke ville være flertal for det. Det er en af fejlkilderne.

Bonnerup Nielsen-udvalget har også til opgave at følge op dér, hvor vi slutter, når nr. L 90 bliver vedtaget, og derfor er det rigtigt, som både hr. Bo Kristensen og fru Lone Dybkjær har sagt, at dette er en flertrinsraket. Man kan ikke fra den ene dag til den anden fjerne fejludbetalingerne, men man kan arbejde sig henimod at komme dem til livs.

Så siger hr. Kaj Poulsen: nu skal vi bare vente, nu skal vi udskyde det hele. Det mener jeg ikke at man kan være bekendt. Jeg mener ikke, at folketinget kan være bekendt ikke at ville medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne, og heldigvis er vi altså i den situation, at et flertal i folketinget har præcis den samme opfattelse.

Hr. Kaj Poulsens indlæg kunne næsten forstås, som om hr. Kaj Poulsen var fornærmet og følte, at dette var ligesom et personligt angreb på A-kasserne, bare for at genere dem. Hr. Kaj Poulsen brugte vendingen: hvorfor har man ikke strammet op over for arbejdsgiverne i tilstrækkeligt omfang? Dertil må jeg sige, som fru Lone Dybkjær var inde på det, at A-kasserne administrerer 28 mia kr. af statens penge. Det er mange penge. Ud over at det er den største post på arbejdsministeriets budgetkonto, er det mange penge for staten, og derfor er det meget vigtigt, hvordan disse private foreninger, som A-kasserne jo er, administrerer disse penge.

Jeg har ikke noget ønske om at komme det nuværende A-kassesystem til livs, men det er min opfattelse, at hvis der er fejl på området, så må vi i fællesskab medvirke til at få fjernet dem, at få et ordentligt og et reelt system, således at vi kan bevare den tradition, vi har, at A-kassesystemet administreres igennem de private foreninger, som det jo er.

Jeg synes ikke, man kan sige som hr. Kaj Poulsen, at nu skal vi vente på Bonnerup Nielsen-udvalget, nu skal vi vente på regelsænering, nu skal vi vente på Godot, og så skal vi lave det hele i et snuptag, for det kan jo ikke lade sig gøre.

Hr. Kaj Poulsen siger, efter først at være gået imod forslaget og have sagt, at det er ét stort angreb på A-kasserne, at de eneste elementer, som ville have givet besparelser, er §

1, nr. 4 og 5, i det oprindelige forslag om supplerende dagpenge. Ja men det er ikke rigtigt. Det, der gav penge, er kassens objektive ansvar, og det er et spørgsmål om dokumentationen.

Vi skal til efteråret eller i vinterens løb tage stilling til reglerne om supplerende dagpenge. Derfor har jeg syntes, det er rimeligt, at man afventer diskussionen i forbindelse med behandlingen af Bonnerup Nielsen-udvalgets forslag om disse ting.

Hr. Kaj Poulsen siger pludselig, at det er hovedelementerne i det. Det er det altså ikke; så har hr. Kaj Poulsen ikke forstået en disse af det hele, og det er rystende. 1. juli 1985 skal jeg aflevere en rapport til finansudvalget om, hvor langt man er kommet med nedbringelsen af fejludbetalingerne. Hr. Kaj Poulsen har altså misforstået noget.

Hr. Kaj Poulsen rejser så spørgsmålet, om der ikke også sker fejludbetalinger på andre områder. Jeg kan kun være ansvarlig for arbejdsministeriets arbejdsområde. Om der eventuelt skulle være andre ministerområder, hvor man har fejludbetalinger, kender jeg ikke andre ministres områder godt nok til at kunne svare på. Men det er ikke nogen begrundelse for, at man ikke skal nedbringe fejludbetalinger på en halv milliard kroner på dagpenge- og efterlønsområdet. Det er da ikke nogen argumentation, hr. Kaj Poulsen.

Det er fuldstændig urigtigt, når hr. Kaj Poulsen bruger udtrykket, at dette lovforslag har været udsat for en forceret behandling i folketinget. Det er fremsat 28. november 1984, og årsagen til, at det ikke kommer til anden og tredje behandling før nu, er, at vi har prøvet på, om vi kunne få socialdemokratiet i tale, om ikke socialdemokratiet kunne se det fornuftige i, med den tætte tilknytning, det har til fagbevægelsen og A-kasserne, at medvirke til at få nedbragt fejludbetalingerne. Det har socialdemokratiet altså ikke kunnet eller villet indse. Måske er det, fordi man er blevet grebet af forårskuller, jeg ved det ikke.

Hr. Kaj Poulsen siger, at dette også kommer til at gå ud over de svage i samfundet. Hvad er det for noget pjat at sige, at nedbringelse af fejludbetalinger på dagpenge- og efterlønsområdet skulle have som sigte, at det skal gå ud over de svage i samfundet? Det er en meget dårlig form for argumentation.